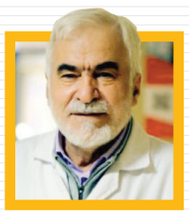

پایمردی پزشکان در جنگ حماسه بود

روایت جانباز شیمیایی، دکتر عوض حیدرپور، از نقش جامعه پزشکی در سال‌های دفاع‌مقدس

۲۲

شاه جرأت عزل مرا ندارد!

بازخوانی کارکرد دکتر محمد مصدق و جبهه ملی، در بسترسازی کودتای ۲۸ مرداد

۲۳

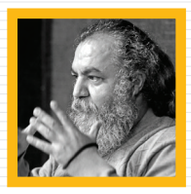

صدایی که نهفته یا خاموش است

گفت‌وگو با آرش دادگر، طراح و کارگردان نمایش «پیش از کشتن»

۲۴

همشهری فرهنگ

سه‌شنبه ۱ شهریور ۱۴۰۱ ■ ۲۵ محرم ۱۴۴۴ ■ سال سی‌ام ■ شماره ۸۵۷۳

عکس: همشهری/ معین باقری

مکث

همکاری حمیدیان با پروژه «حضرت موسی»

از دیگر سریال‌های ویژه الفی که پرونده‌اش در دوره ریاست جبلی ادامه پیدا کرد، «سریال موسی(ع)» است؛ سریالی که با تغییر ۲کارگردان به ابراهیم حاتمی‌کیا رسید و محمود رضوی، تهیه‌کنندگی آن را عهده‌دار شد.

حالا نام بابک حمیدیان برای بازی در نقش موسی به زبان‌ها افتاده؛ موضوعی که معاونت سیما از آن اظهار بی‌اطلاعی می‌کند. البته با توجه به همکاری حمیدیان و حاتمی‌کیا در پروژه‌های گذشته، این احتمال وجود دارد که حمیدیان با پروژه حضرت موسی همکاری کند.

زمانی که قرار بود این سریال در زمان حیات فرج‌الله سلحشور و بعدها جمال شورجه تولید شود، نام بازیگرانی چون محمدرضا فروتن و سروش صحت در آن به چشم می‌خورد. تا به حال بازیگران بسیاری نقش پیامبران را بازی کرده‌اند که می‌توان به بازی مرحوم فرج‌الله سلحشور در نقش ایوب پیامبر(ع)، مصطفی زمانی در نقش حضرت یوسف(ع) و محمود پاک نیت در نقش حضرت یعقوب(ع)، امین زندگانی در نقش حضرت سلیمان(ع) اشاره کرد.

گمانه‌زنی‌ها برای بازیگر نقش حضرت موسی(ع) ادامه دارد

عصای موسی در دست حمیدیان

گزارش

فهیمه پناه‌آذر
روزنامه‌نگار

در ۱۱ماه اخیر معاونت سیما بیشتر سریال‌های تولیدی دوره مدیریت گذشته را روی آنتن برد؛ مجموعه‌های فصلی و سریال‌هایی که در میانه راه و پایان کار بودند. البته به واسطه نظارت بیشتر، در این مدت برخی از تولیدات و نگارش فیلمنامه‌ها هم متوقف شد. حالا معاونت سیما بعد از ۱۱ماه خبر داده که هر ماه قرار است قرارداد تولید ۵سریال بسته شود؛ موضوعی که جزئیات بیشتری از آن اعلام نشده، اما به‌نظر می‌رسد سریال‌هایی چون فصل دوم «مستوران»، «عشق کوفی» که هر دو از تولیدات اوج است و همچنین فصل چهارم «نون. خ» سعید آقاخانی و «ترور» و «شهباز» جزو این مجموعه‌ها باشند.

«سلمان فارسی» در کلیسای جامع دمشق

در میان سریال‌هایی که تولیدشان شروع شده یا از نیمه گذشته، سریال‌های ویژه —الف قرار دارند. «سلمان فارسی» داوود میرباقری که تولید آن از نیمه گذشته، سازندگانش برای ادامه کار به شاهرود رفته‌اند. با آماده‌سازی دکورهای لوکیشن کلیسای جامع دمشق در شاهرود، تصویربرداری سکانس‌های این بخش آغاز شد. قرار است عوامل سریال سلمان فارسی حدود ۲ماه در این لوکیشن مستقر باشند. سلمان فارسی که نگارش اولیه آن در ۱۳۷۸ به پایان رسیده بود، پس از وقفه‌ای ۲۰ساله در دی‌ماه ۱۳۹۸ در کرمان کلید خورد. قشم، شاهرود، جلفا، رودارس، شهرک غزالی، سواحل مازندران، شهرک سینمایی نور و... از مکان‌هایی بودند که ظرف ۲سال گذشته فیلمبرداری در آنجاها صورت گرفت.

روزهای شلوغ سریال‌سازی اوج

زمانی تنها معاونت سیما یا سیمافیلم بودند که دستور تولید سریال‌ها را داشتند، حالا دیگر سازمان‌ها هم دست به‌کار شده‌اند که این موضوع می‌تواند به واسطه تعامل و تنوع در کار برای رسانه ملی هم یک امتیاز باشد و هم می‌تواند منتقدانی را داشته باشد به‌خاطر درآمدزایی و... . سازمان اوج که در سال‌های اخیر در فیلمسازی توانسته موفقیت‌هایی را به‌دست بیاورد و کارنامه پر و پیمانی از تولید فیلم داشته باشد، حالا در تولید سریال‌های تلویزیونی پیشقدم شده است. به جز سریال «مستوران» که فصل اول آن روی آنتن رفته و قرار است فصل دومش هم به نمایش دربیاید «عشق کوفی» هم از محصولات اوج است؛ سریالی که تصویربرداری‌اش همزمان با شروع محرم آغاز شده و حسن آخوندپور کارگردانی آن را برعهده دارد. «عشق کوفی» قرار است روایتگر یک عشق در کوفه سال ۶۱ هجری قمری باشد و ماجرای آن تا واقعه کربلا و شهادت سیدالشهدا(ع) ادامه پیدا کند. شبنم قربانی و سعید شریف ۲بازیگر اصلی این سریال هستند و به‌تازگی تصویری از لعیا زنگنه در این سریال منتشر شده است.

مینی‌سریال «ترور»

اوایل تیرماه بود که مؤسسه فرهنگی-هنری اندیشه شهید آوینی اعلام کرد با مشخص شدن کارگردان، مینی‌سریال «ترور» در مرحله تولید قرار گرفت. «ترور» موضوع ترور «شهید حاج قاسم سلیمانی» را به کارگردانی سیروس مقدم و تهیه‌کنندگی حامد عنقا به تصویر می‌کشد.

«نون.خ» برای ۱۴۰۲

تولید فصل چهارم «نون. خ» قرار بود در چند برهه زمانی کلید بخورد، اما بنا به دلایل مختلف به تعویق افتاد. حالا مدیران کنونی سازمان تصمیم گرفته‌اند این سریال به آنتن سال آینده برسد و یکی از سریال‌هایی که به‌احتمال زیاد قراردادش بسته شده، «نون. خ» سعید آقاخانی است؛ سریال طنزی که عنوان شده در ۳فصل قبلی پربیننده بوده است. حالا حسن معجونی هم به جمع بازیگران سریال اضافه و عنوان شده این فصل در ۳۰قسمت ساخته می‌شود. یکی از سریال‌هایی که تولیدش در شبکه ۵ادامه دارد، «شهباز» است. حمیدرضا لوافی کارگردانی این سریال را در ۳۰قسمت برعهده دارد؛ سریالی معمایی و امنیتی که به‌نظر تولید این نوع سریال‌ها در شبکه‌های تلویزیونی جزو محورهای اصلی مدیران قرار گرفته است. آرش مجیدی، رضا داوودنژاد، علیرضا آرا، نیما نادری و سیروس همتی از بازیگران اصلی «شهباز» هستند.

آغاز صداگذاری «آزادی مشروط»

به جز سریال‌هایی که در مدیریت کنونی جبلی تولیدشان آغاز شده، سریال‌هایی هم در نیمه راه هستند. «آزادی مشروط» هم سریال طنزی است که مسعود ده‌نمکی کارگردانی آن را برعهده دارد. نگارش فیلمنامه سریال توسط کریم خودسیانی و شهاب عباسی براساس طرحی از مسعود ده‌نمکی انجام شده است .صداگذاری این سریال شروع شده و با پایان سریال به‌احتمال زیاد پاییز امسال روی آنتن می‌رود.

«پریزاد»، «ملک سلیمان» و «بچه مهندس» در بلاتکلیفی

در کنار این سریال‌ها، پروژه‌هایی هستند که خبر تولیدشان در زمان ریاست قبلی سازمان شنیده می‌شد و حالا سرنوشت‌شان مشخص نیست. «سرزمین پریزاد» به کارگردانی محمدرضا ورزی یکی از این سریال‌هاست. «ملک سلیمان» شهریار بحرانی هم هنوز تکلیفش مشخص نیست. علاوه بر این، سریال‌هایی چون فصل پنجم «بچه مهندس» به کارگردانی علی غفاری و «مهیار عیار» به تهیه‌کنندگی بهروز مفید هم در این فهرست دیده می‌شود. البته سریال‌هایی چون «جشن سربرون» به کارگردانی مجتبی راعی که تولیدش تمام‌شده در نوبت آنتن است که گفته می‌شود شهریورماه به نمایش درمی‌آید. «طلاق» هم ازجمله سریال‌هایی است که در جدول پخش قرار گرفته، اما خبری از پخش سریال «۸۷متر» کیانوش عیاری نیست. مشخص نیست عیاری می‌تواند با رایزنی، این سریال را که نزدیک به ۳سال برای ساختش وقت گذاشته به آنتن برساند یا نه.

محمدعلی مهدوی: الحیاه، کتابی با معارف و آموزه‌هایی برای زندگی برتر

علامه حکیمی درد بی‌عدالتی داشت

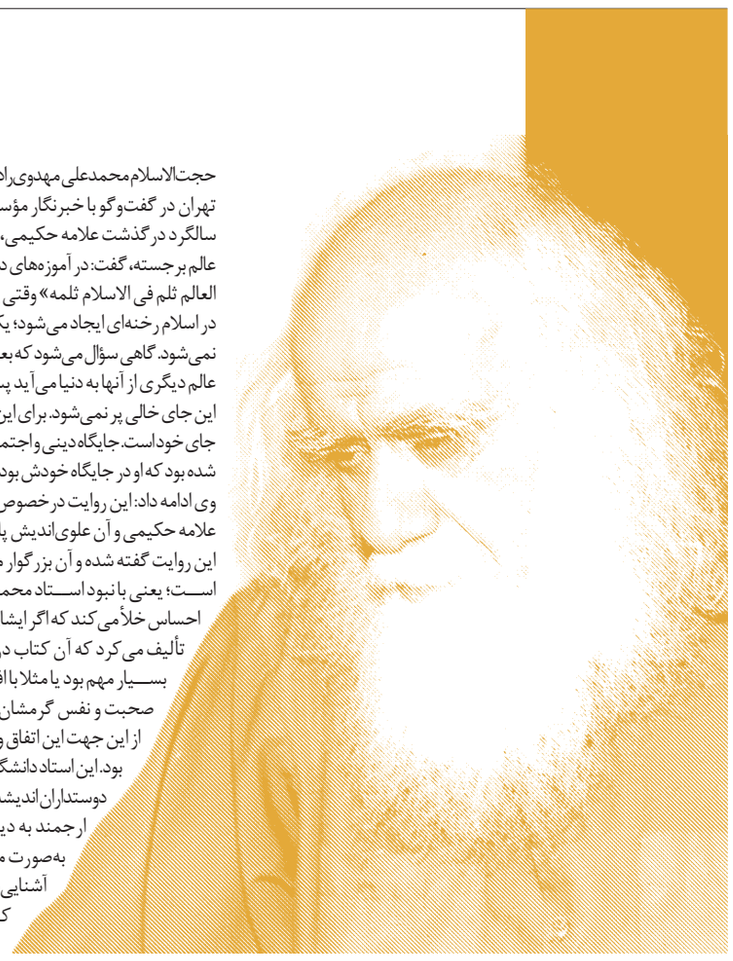

حجت‌الاسلام محمدعلی مهدوی‌راد، قرآن‌پژوه و استاد دانشگاه تهران در گفت‌وگو با خبرنگار مؤسسه الحیاه در نخستین سالگرد درگذشت علامه حکیمی، با تبیین اندیشه‌های این عالم برجسته، گفت: در آموزه‌های دینی روایت داریم «اذا مات العالم ثلم فی الاسلام ثلمه» وقتی یک عالمی از دنیا می‌رود در اسلام رخنه‌ای ایجاد می‌شود؛ یک جای خالی که هرگز پر نمی‌شود. گاهی سؤال می‌شود که بعضا عالمانی از دنیا می‌روند، عالم دیگری از آنها به دنیا می‌آید پس چطور می‌گویند هرگز این جای خالی پر نمی‌شود. برای این است که آن فرد بعدی در جای خوداست. جایگاه دینی و اجتماعی یک موقعیتی رقم‌زده شده بود که او در جایگاه خودش بود.

وی ادامه داد: این روایت در خصوص استاد زنده‌یاد روانشاد علامه حکیمی و آن علوی‌اندیش پارسا دقیقا در جایگاه خود این روایت گفته شده و آن بزرگوار مثال تام و تمام این روایت است؛ یعنی با نبود استاد محمدرضا حکیمی انسان یک احساس خلأ می‌کند که اگر ایشان بود، حتما ۲کتاب دیگر تألیف می‌کرد که آن کتاب در جهت‌دهی تفکر جامعه بسیار مهم بود یا مثلا با افرادی برخورد می‌کرد که صحبت و نفس گرمشان، آنها را دگرگون می‌کرد از این جهت این اتفاق و رحلت ایشان یک ضایعه بود. این استاد دانشگاه بیان کرد: علاقه‌مندان و دوستداران اندیشه و فکر و نوع نگاه این استاد ارجمند به دین تلاش کردند جلساتی به‌صورت مجازی برگزار کنند. برای آشنایی با اندیشه‌های استاد به‌ویژه کتاب بسیار بسیار سنگین و جلیل‌القدر الحیاه باید گام‌هایی برداشته شود. الحیاه کتابی مرتبط با معارف و آموزه‌هایی در تدوین و جهت‌دهی برای زندگی برتر است و به جهات متعدد برای تدوین و ابلاغ و نشر بی‌نظیر است. این کتاب فاخر باید به ۳۰مجلد برسد.

وی ادامه داد: کسانی مثل استاد حکیمی زمان خود را خوب می‌شناختند مهم‌ترین رسالت عالمان، متفکران و مربیان همسوسازی آموزه‌های دین و معارف ثقلین با جریان‌های زمان است. ازاین‌رو کتاب الحیاه نیز در همین راستا قرار دارد. اینکه بعضی از عوام از عالمان گفتند که الحیاه هم یک مجموعه از آیات و روایات است، مثل مجموعه‌های دیگر روشن است که هدف‌گیری الحیاه را نفهمیدند و محتوا و روند چینش ابواب را متوجه نشدند. الحیاه ابدا تجمیع روایات به‌تنهایی نیست و با توجه به اینکه مؤلفان آن نیازهای زمان را می‌شناختند و پرسش‌ها و پاسخ‌های زمان و حوزه بیان و اندیشه‌ها و فکرها را آگاه بودند و بر همین اساس روشنگری کردند که آموزه‌های دین و معارف ثقلین در عین معرفت‌شناسی و معرفت‌افزایی و در بعضی از موارد معرفت ایجادکردن است. آثار علامه حکیمی با دیگر آثار دانشوران شیعی یک تفاوت چشمگیر دارد، در آثار دیگران بیشتر از اسلام سخن گفته شده و جز در موارد ضرورت به تشیع اشاره نشده است، اما در آثار استاد حکیمی همواره سخن از تشیع و اسلام شیعی است.

حجت‌الاسلام مهدوی‌راد ضمن توجه به ابعاد علمی استاد حکیمی تصریح کرد: اگر کسی با ایشان نزدیک بود، می‌دانست که روحیات و منش زندگی و حدود بهره‌گیری ایشان از این دنیا چقدر و تا کجاست. امیدواریم که آثار مکتوب ایشان با مطالعه و دقتی که فاضلان و اندیشه‌ورزان و اهل درک به آنها مراجعه می‌کنند، در بین جامعه گسترده شود و خواندن آن آثار بتواند این خلأ را پر کند. دغدغه اصلی این استاد گرانقدر از روزی که وارد عرصه قلم شده تا اواخر عمر، ارائه تعریفی جامع از حیات طیبه بود. علامه حکیمی حیات طیبه انسان را زندگی در سایه معارف و آموزه‌های ثقلین می‌دانست و دوری از این آموزه‌ها را عامل خسران حیات تلقی می‌کرد.

وی با اشاره به توجه نسل جوان به آثار علامه حکیمی گفت: آثار استاد جدید است و خیلی از گذشته نیست که بگوییم باید حتما همسان‌سازی شود. خب، برخی کارها برای اختصار انجام شود بهتر است. در خصوص کتاب الحیاه اگر یک بخش‌هایی از آن زمینه جداسازی و نشر مستقل دارد که اثرگذاری آن را بیشتر کند مانند فعالیتی که در زمان خود استاد انجام شد. اینها کارهای مهمی است که خواننده آن بیشتر می‌شود. مثل مجموعه آیات و روایاتی که در مورد قلب آورده شده است که انسان بداند با این کانونی که در وجود خودش یعنی قلب دارد، چگونه باید رفتار کند. این استاد دانشگاه در پایان با تأکید بر بحث عدالت اجتماعی که توسط علامه حکیمی عنوان شده بود، گفت: اگر از سال ۴۲ کسی مقالات ایشان را بخواند، می‌فهمد که ایشان درد بی‌عدالتی در جامعه را داشته و اندیشه‌های طبقاتی در جامعه از همان زمان برای ایشان مهم بوده است. وقتی کسی مقاله فلسفه شورش‌های شیعه را بخواند، برایش روشن می‌شود که استاد به‌دنبال آموزه‌های اهل‌بیت بودند و عدالت اجتماعی را دنبال می‌کردند. بسیار بسیار این اندیشه‌ها لازم است. من همین اواخر که به مجلدهای اقتصادی الحیاه مراجعه می‌کردم دیدم که چقدر از آیات و روایات با ظرافت برداشته شده است و بعضی از مطالبی که در این چند سال در مورد ایشان گفته شده، چقدر دور از واقعیت است.

توسعه صندوق هنر

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: باید خروجی‌های بیشتری از صندوق اعتباری ببینیم.

محمدمهدی اسماعیلی در مجمع عمومی صندوق اعتباری هنر با قدردانی از زحمات و تلاش‌های دوره کمتر از یک‌سال صندوق اعتباری هنر در دولت سیزدهم گفت: همه جانبه قدردانم و از همه اعضا تشکر می‌کنم، اما معتقدم باید خیلی خروجی‌های بیشتری را از تلاش‌های این صندوق در این دوره شاهد باشیم. رئیس شورای هنر کشور تأکید کرد: صندوق آمده باری را از دوش هنرمندان بردارد؛ بنابراین توقع داریم تلاش‌ها و زحمات انجام گرفته باعث حل و رفع مشکلات بیمه تأمین اجتماعی و تکمیلی و بسیاری موارد دیگر اصحاب فرهنگ، هنر و رسانه شود. عضو کابینه دولت سیزدهم با اشاره به ارائه خدمات صندوق هنر به اهالی رسانه به‌عنوان بخشی از اعضای این صندوق، گفت: با تصویب لایحه جامع روزنامه‌نگاری و خبرنگاری در کمیسیون فرهنگی دولت و تصویب نهایی آن در مجلس شورای اسلامی، بدون تردید بسیاری از مسائل و مشکلات صنفی و کاری اصحاب رسانه حل و فصل خواهد شد.

■■■

«پسر دلفینی» می‌آید

تهیه‌کننده انیمیشن سینمایی «پسر دلفینی» با بیان اینکه این فیلم از ۹ شهریور به سینماها می‌آید، عنوان کرد که علیرضا طلیسچی، خواننده پاپ ۲ قطعه برای «پسر دلفینی» خوانده است. محمدامین همدانی به مهر گفت: از آنجایی که ما قصد داشتیم سرگروهی ایران‌مال را برای اکران عمومی داشته باشیم و اکران فیلم قبلی به نمایش درآمده در این سرگروه، به‌دلیل همزمانی با ایام محرم یک هفته تمدید شد، به همین دلیل بعد از اعلام شورای صنفی نمایش برای اکران «پسر دلفینی» از دوم شهریور، ما یک هفته برنامه خود را به تأخیر انداختیم و فیلم را از ۹ شهریور روانه پرده سینماها می‌کنیم.

■■■

درگذشت پیشکسوت هنر نگارگری

مهین افشان‌پور از هنرمندان تراز اول و پیشکسوت نگارگری که یونسکو به او لقب گنجینه زنده بشری را داده بود، صبح دیروز ۳۱مردادماه در ۸۱سالگی پس از چندسال مبارزه با بیماری در منزل خود درگذشت. مهین افشان‌پور، متولد شهریور ۱۳۲۰ در تهران، از دوران نوجوانی و جوانی به نقاشی و صورتگری علاقه داشت و در سال ۱۳۴۸ به هنرستان کمال‌الملک وارد شد. این هنرمند نزد استادانی مانند حسین شیخ (طبیعت)، مشیری (سیاه قلم)، یوسفی (تذهیب) و الطافی (گل و مرغ) به تحصیل هنر پرداخت، اما علاقه زیادش به نگارگری (مینیاتور) او را به مکتب زنده‌یاد استاد جلالی‌سوسن‌آبادی کشاند و نزدیک به ۳۰ سال در این زمینه به خلق بیش از ۱۰۰ اثر منحصربه‌فرد پرداخت. افشان‌پور نشان درجه یک هنری داشت و از طرف یونسکو گنجینه زنده‌بشری لقب گرفته بود. او سبک‌های مختلفی را از جمله بغداد، مغول، تیموری یا هرات و سرانجام مکتب اصفهان را در نگارگری تجربه کرده است.

یادداشت

سیدمهدی سیدی
روزنامه‌نگار

در دنیای رسانه‌ای شده تماشاچی نباشیم

در میدانگاه روستا، تعزیه برقرار است؛ همان تعزیه همیشگی که هر سال لب‌به‌لب محرم خودش را می‌تکاند و از بین کهنه‌انبارهای ده، وسایل قدیمی را با یک دنیا خاطره بیرون می‌کشد؛ سپرها و خودها و شمشیرها با لباس‌های سبز و قرمز و سوگواره‌های آبا و اجدادی که سینه‌به‌سینه در شعرهای پر سوز و گداز تعزیه جاخوش کرده است.

نمایش به عصر عاشورا رسیده، تعزیه‌خوان امام‌حسین(ع) در حالی که صورتش خونی است و دور تا دورش پر از یاران شهید است دارد سخنرانی می‌کند. ندای استغاثه به آسمان بلند کرده و «هل من ناصر» می‌خواند. شمر، خولی و سنان دور و برش مثل کفتارهای گرسنه بیابان می‌چرخند و برق شمشیر را به سمت خیمه‌ها نشانه می‌روند. درست ثانیه‌هایی قبل‌تر از آنکه صدای حسین(ع) به پایان برسد و عمرسعد دستور حمله نهایی را صادر کند؛ یعنی درست قبل‌تر از آنی که بخواهند به‌صورت نمادین خیمه‌ها را به آتش بکشند، خون مردم روستا - یعنی همان تماشاگران تعزیه - به جوش می‌آید؛ ناگهان جوانی برافروخته از لابه‌لای مردم پا به میدان خاکی تعزیه می‌گذارد و به شمر نمایش حمله‌ور می‌شود. همین کافی است تا ده‌ها تن از تماشاچیان، غیرتی شده و خود را قاطی ماجرا کرده و به سپاه شام حمله کنند. خیلی نمی‌گذرد که زد و خورد با سپاه کوفه بالا می‌گیرد. همین که اوضاع آرام می‌شود و گرد و خاک فرومی‌نشیند صحنه‌ای جدید نمایان می‌شود. هر کس گوشه‌ای نشسته و دارد گریه می‌کند. حتی شمر شمشیرش را زمین انداخته و کلاه‌خودش را روی زانوها گذاشته و دارد مثل ابر بهار اشک می‌ریزد.

ظلم، دردناک است؛ حتی اگر نمایش آن باشد، اما در دنیای جدید که همه‌چیزش نمایشی و فرمایشی است، حتی مشاهده ظلم به‌مثابه یک نمایش جذاب، به حوزه علاقه‌مندی‌ها و کلیک‌خورهای زندگی وارد شده است؛ به همین معنا «تاریخ» برای انسان جدید نیز به یک صفحه نمایش لذت‌جویانه تبدیل شده است. انگار انسان جدید آموخته است که در صحنه اجتماع، تماشاچی باشد و به اسم اینکه این هم یک نمایش زودگذر است، به هیچ‌چیز اعتراض نکند. صرفا روایت‌ها را بشنود و فقط تصمیم بگیرد که لایک کند یا نه؛ حداکثر آنکه کامنتی بدهد و قضاوتش را با دیگران به اشتراک بگذارد، اما مداخله هرگز!

بی‌انصافی است اگر بر این ظلمی که بر انسان هزاره وارد آمده است، نوحه نکنیم و به حالش زار نزنیم؛ انسانی که آموخته است ببیند و لذت ببرد، بشنود و نقل کند، اما هرگز یک قدم یا قلم یا حتی به اندازه یک حضور محدود در دنیای واقعیت‌ها، از خود خرج نکند که تماشاچی بودن همیشه لذتبخش است و چه بهتر که زبان سرخ، سر سبز را بر باد ندهد. باشد که عمرمان دراز بادا و یادمان به بی‌طرفی ماندگار!

رضا کیانیان:

من اهل گفت‌وگو با مسئولان هستم

گروه اجرایی نمایش «پدر» در آستانه اجرای عمومی این نمایش در نشستی خبری حاضر شدند. رضا کیانیان، یکی از بازیگران نمایش پدر در این نشست، گفت: من اهل گفت‌وگو هستم. تندترین انتقادها را از مسئولان کرده‌ام که بعد مرا خواسته‌اند، توضیح داده‌ام و مسئله حل شده است. با اینکه تندترین انتقادها را داشته‌ام، هرگز فکر نمی‌کنم مسئولان دشمن ما هستند؛ ضمن اینکه هیچ‌یک از منتقدان نمی‌توانند مطمئن باشند اگر جای مسئولان بودند، بهتر عمل می‌کردند. او با ابراز تأسف از اینکه گفت‌وگو در کشور ما مغفول مانده، هشدار داد: اگر کشورمان دوقطبی شود و همدیگر را به‌عنوان آدم‌های سیاه و سفید ببینیم، تنها به دشمن‌سازی کمک کرده‌ایم؛ در حالی که همه ما طیفی از خاکستری هستیم. مسئولان هم می‌خواهند کشور را طبق دیدگاه‌های خود درست کنند؛ بنابراین هرگز فکر نمی‌کنم در برابر مسئولان ایستاده‌ام و آنها هم چنین فکری درباره من ندارند و این مشکل طیف بزرگی از اپوزیسیون داخل و خارج از کشور با من است. کیانیان تأکید کرد: از زمانی که تصمیم گرفتم ایران بمانم مسئولیتی برای خود قائل شدم که تئاتر و سینما را به مسئولان بشناسانم و خوشحالم امروز پرقدرت‌ترین نسل کارگردان‌های تئاتر که در رده سنی ۴۰ تا ۵۰هستند، مشغول به‌کار هستند. نسل پرقدرتی مانند محمد مساوات که با وجود آنان با خیال راحت از این دنیا می‌روم. کیانیان در بخش دیگری از این نشست، در پاسخ به این پرسش که چگونه نقشی را بازی می‌کند که پیش از آن آنتونی هاپکینز با بازی در آن جایزه اسکار را گرفته، توضیح داد: اهل کل کل هستم؛ ضمن اینکه هاپکینز یکی از مهم‌ترین بازیگرانی است که دوستش می‌دارم. یکی از دلایل بازی من در این نمایش ویژگی بدیهه‌پردازی کارگردان آن است. بعد از سال‌ها کار کردن با دکتر رفیعی نمی‌توانم در زندان کارگردان‌هایی بازی و کار کنم که همه‌چیزشان از قبل مشخص است. از طرف دیگر همزمان با کار در تئاتر در هیچ پروژه دیگری کار نمی‌کنم؛ چون آن را کم‌فروشی می‌دانم. او که در این نمایش نقش پدر لیلی رشیدی را بازی می‌کند، گفت: برای لیلی نگران بودم؛ چون او در زندگی واقعی خودش با مسئله‌ای که این نمایش مطرح می‌کند، مواجه شده است؛ به همین دلیل گاهی در تمرین‌ها حالش بد می‌شد، اما توانست میان نقش و واقعیت فاصله بیندازد که کار سختی بود.